

kalbte de produktive Distrikter. Disse uproduktive Distrikter af stort Omfang og med spredt Belliggenhed kræve i Birkeligheden af Tid og Kraft og Dygtighed hos en Mand saa meget, at det kommer til at staa fuldstændig ved Siden af, hvad der kræves til Bestyrelsen af de langt mindre, produktive Distrikter. Det forekommer mig ogsaa, at der deri ligger en Grund til nu at stride til at opheve den Forskel, man i 1859 havde tænkt sig med Hensyn til Lønningerne for de forskellige Klasser, og gennemført har denne Forskel, som sagt, aldrig været. Det har kun været en Gennemgang for Skovriderne saaledes, at de i et ubestemt Antal af Aar lønnedes saa meget ringere end andre og i et ubestemt Antal af Aar maatte vente, inden Anciennitet til Erhvervelse af Alderstillæg begyndte. Naar det endda havde været saaledes, at Skovridere af anden Klasse tog deres Tjenestetid i anden Klasse med i Ancienniteten til Erhvervelse af Alderstillæg, havde det jo mindre at sige, men det gøre de ikke. AlderstillægAncienniteten begynder først, naar de ere naaede op til første Klasse. Jeg haaber, at det, naar jeg kommer til nærmere Forhandling med det ærede Medlem om Sagen i det eventuelle Udvalg, skal lykkes mig at bringe det ærede Medlem til at dele min Betragtning af de nuværende Forhold. Naar det ærede Medlem nævnte, at Skovriderne blandt andre Gøder ogsaa havde fri Bolig, saa er det fuldstændig rigtigt, at de have det, men det er et Gode, der ogsaa er meget dyrt betalt. Skovriderne maa som bekendt selv vedligeholde deres Boliger. Skovriderne ere efter de gældende Bestemmelser, naar Boligen trænger til en Hovedreparation, endogsaa til en fuldstændig Ombygning, pligtige til at foretage en saadan, eventuelt gennem Embedslaan, og der hviler paa mange af disse Skovridere embeder meget betydelige Embedslaan, blandt andet ogsaa paa det paa Bornholm. Dette med fri Bolig er saaledes ikke at regne for lige ud at være et Tillæg til Embedslønninger. At Jordens Drift ikke er det, har allerede været indbrømt for Bornholms Bedkommende. Det forekommer mig, at det ærede Medlem selv anerkendte Jordloddens ringe Bestaffenhed her.

P. Holm: Jeg kan godt forstaa, at den højterede Finansminister trods de økonomiske Vanskeligheder, som vi i de senere Dage have hørt ere til Stede i vort Finansvæsen, er stærkt interesseret i, at de under ham sorterende Embedsmænds Lønninger kunne blive saa gode som mulig. Det vil selvfølgelig altid være en Støtte for en Re-

gering at have en tilfreds Embedsstand, og det er derfor ret naturligt, at den ved gode Lønninger sørger for at gøre dem Stillingen saa behagelig som mulig. Men jeg tror nok, det er rigtigt, vi her tage under Overvejelse, om disse Embedsmænd i Birkeligheden gøre sig fortjente til disse Forhøjelser, som Regeringen stadig ønsker at velkjenne dem med. Det ærede Medlem fra Bornholm udtalte, at Finansministeren for nogle Aar tilbage erklærede sig vel tilfreds med den Lønningsforhøjelse, som var bleven 3 Skovridere til Del, medens han nu efter en kort Tids Forløb atter kommer og vil have Lønningsforhøjelse til dem og fandt det rigtigt og naturligt, at de fik denne Lønningsforhøjelse; det kunde det ærede Medlem fra Bornholm ikke forstaa. Jeg skal tillade mig, at minde om en Historie fra i Fjor, som vist nok er Tinget i ret frikt Minde, og som multigvis kan være Grunden til, at den ærede Minister finder Anledning til at nære en egen Interesse for at forbedre deres Aar. Vi havde her i Slutningen af afvigte Samling en Sag til Behandling, det var Godkendelsen af Valget i Saksfobingfredsen. Vi vide, hvilken Rolle en Skovrider havde spillet der, og senere have vi set, hvilket Udfald Bedømmelsen deraf har faaet ved Domstolene. Nu tror jeg ganske vist ikke, at det var en Statsfobrider, men det er slet ikke umuligt, at Folk, der ere ansatte i Embedsvirkomheder under Staten, kunne komme ind paa det samme Omraade, naar de, som beklæde en lignende Stilling udenfor, kunne tillade sig saadanne Ting. Det er muligt, at de ogsaa kunne tillade sig det samme, og jeg skal tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, som muligvis bliver nedsat om denne Sag, at det vil søge at komme lidt til Kundskab om, hvorvidt Statens Skovridere optræde paa samme Maade over for de under dem sorterende Arbejdere, som de private Skovridere gøre. For saa vidt det er saa, er der ikke ret megen Grund til at give dem Lønningsforhøjelse; saa er det bedre at se at holde dem nede paa den Lønning, de ere paa, og sørge for at faa dem til at optræde saaledes over for den Befolkning, de have under sig, at vi kunne være tjente med at lønne dem paa den Maade, de allerede blive lønede paa.

D. Scavenius: Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa de Bemærkninger, som den sidste ærede Taler kom med. De forekomme mig at være af en alt for pudsig Bestaffenhed til, at jeg skal komme nærmere ind paa dem. Der er sikkert ikke nogen Forbindelse mellem Valget i Saksfobing og det